

זכרון תורת משה

אבסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת בהר בחקתי
כ"ב אייר תשפ"ו - אבות פ"ה
שנה כ"ו גליון אלף רס"ב

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
8:40	8:07	7:04	
8:42	8:05	6:49	ירושלים
9:13	9:01	7:41	באר פארק

פרקים נבחרים וסיפורי הוד
נפלאים ונעלמים
מרביתנו הק'

עם מחותנו היהודי הקדוש
מפארישיסחא (ג)
ספורי צדיקים מכניעין
הקליפות

פעם נסע הרה"ק רבי דוד
מלעלוב עם מחותנו היהודי
הקדוש מפארישיסחא לכפר
אחד לשבת קודש, להרה"צ
רבי יקותיאל זצ"ל אחיו של
הרה"צ רבי ליפא
משמעקישין זצ"ל. וזה היה
בזמן החרם "פאווסטאניע"
הידוע, והם ישבו שם בסעודת
מלווה מלכה והתחילו לספר
סיפורי צדיקים.

בנתיים בא לשם ערל אחד,
וביקש מבקל הבית שירשה לו
להיכנס לבית כי הקור בחוץ
גדול, והוא אינו יכול להיות
בחוץ. והנה פרנסתו של רבי
יקותיאל היתה אז שהיה לו
בית מרוח, והוא הכנים אותו
ונתן לו משקה יין שרף וגם
נתן לו מקום לשכב שם.
ואחרי שישן לערך רבע שעה
פתאום הקיץ הערל משנתו,
וצווח מאד במהומה גדולה
עד אין לשער, והוכרח למחר
ולצאת משם החוצה. הוא
שהה בחוץ לערך י' מיניט
[דקות], והתחיל לבכות
שיכניסו אותו שוב לבית כי
הקור בחוץ גדול. ושוב
הכניסוהו לבית ונכנס ושכב
על משכבו, ומיד התחיל
לצווח "גיוואלד גיוואלד"
[הצילוני] ורץ שוב לחוץ, ובא
עוד פעם ושוב ביקש
שיכניסוהו. ושאלו אותו מפני
מה צווח כל כך, ואמר
שכשהתחילו הצדיקים לספר
את עניינם [שלא ידע מה שהם
מדברים], היה נראה לו כאילו
איש אחד יושב לו על הראש,
ואחד על הרגל, ואחד שוחמו.
ואמר הרה"ק רבי דוד
המשך בעמ' ד'

מצות התחדשות, של העומר, וא"כ
מתקדשים ומטהרים וומגעים
לתיקונים יותר ויותר גדולים, וזהו
ע"י תשובה ומעשים טובים, הלכך
זהו המצוה חביבה של העומר שכל
יום ספרו וזכרו שזה התחדשות של
העומר שמלמדנו שצריכים
להתחדש להתקדש ולהטהר, ירחם

המרחם ישמור המרחם עלי ועכ"ל, ויש בכל יום להתחדש
להתקדש ולהטהר ולזכות כל יום לתיקון.

לכן כל יום שסופרים הספיה"ע הוא מזכיר לנו את מצות
ההתחדשות שצריכים להתחדש ולהטהר.

קודם כל אתה מוצא שהיה זה מצוה חביבה ביותר של עומר,
כמובא במשנה שהיה עסק גדול ונורא עם העומר, שאמרו
מגל זה כמה פעמים, עומר זה וכו', וענו בהן, ממילא המצוה
חביבה של העומר שהוא התחדשות הרי כל יום שסופרים
את ימי העומר הרי זוכרים שזה מצוה חביבה של העומר,
וחוזרים על כך כל יום ויום, ושומרים קשר היום כך וכך
לעומר, היום אחד ועשרים יום שהם שלשה שבועות לעומר
ויש מצות עשה מיוחד דאורייתא לספור העומר, וזהו קשר
אהבת ה' ואהבת מצות הבורא כ"ע, ממילא מרוב גודל
אהבת ה' אוהבים מאוד המצוה חביבה וכל הזמן סופרים וכך
זוכרים שצריכים להתחדש וכך להגיע ליו"ט קודש שבועות,
ממילא זה עושה קשר אחד בין יו"ט פסח ליו"ט שבועות,
וזהו חוה"מ, כי אם זה יו"ט אחד אז אין יכול להיות הפסק,
ולכן הוא בחי' חוה"מ שהוא המשך ליו"ט, וכך הוא הקשר
בין פסח לשבועות, ובימים אלו יש כוח מיוחד של חוה"מ

לכן יכולים להיות פסח ושבועות חג אחד.
לפיכך נאמר מן השעורים דווקא, כי הם היו מאוד עסוקים
במצות המצות' שזה החיטים, ממילא את החיטים כבר
קידשו וטיהרו ע"י המצות של המצות, ורצונם היה גם
לקדש ולטהר את השעורים שזה מחשובי חמשת מיני דגן,
וכך קידשו וטיהרו את החדש מן השעורים, ואת כל
השעורים, לכן מצות העומר היה שעורים כדי לקדש ולטהר
גם השעורים.

ויבאר לפ"ז היטב למה זה היה ביום השני ממחרת, כי מצות
היום היו עסוקים בקרבן פסח וכן עם המצות, לכן לא היה זה
בכדי שיעשה העומר לקיימו ביום הראשון, והיו עסוקים בכל
מצות הפסח וליל הסדר, ולכן היה זה ממחרת השבת, וע"י
מצות עשה של ספיה"ע מקשרים את ב' המועדים כמקשה
אחת יו"ט אחד, לכן זה מקדש ומטהר ומתקן בימים אלו,
שכל יום יש בו תיקונים גדולים, כדי שיהיו תספרו חמישים
יום, ויוכלו לתקן את כל התיקונים ולקיים את כל המצוות
ולחזור לנ' שערי קדושה.

המשך בעמ' ב'

שיחת קודש
מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר
שליט"א

מתנת החינם שקיבלו ישראל
משערי טומאה ל-מ"ט ונ' שערי קדושה

בפרשת השבוע נכתב על ענין ספירת העומר
שהוא גם שייך לפרשת השבוע וגם לענינא
דיומא, בתורה איתא פשטים עא"ס, דכל
התורה זה חק בלי טעם חוקה חקקתי צריך
לקיים המצוות כי הרבש"ע כך ציוונו, גם אפי'
המצוות שכליות צריך לקיים לא כי כך השכל
אומר שצריך, אלא כי הרבש"ע ציוונו לקיים
התורה"ק.

ולרואה דמילתא אפ"ל בכל התורה פשטים וטעמים עא"ס,
ותמיד לחדש בכל העניינים, מען שמועסט נאר פון אויבן אויף,
כאן חיונו שבתורה לא כתוב מה נעשה עם העומר, אך עיינתי
ברמב"ם שפי' שטחנו ועשו מזה סולת, שהעומר היה משעורים,
ולמחרת לאחר מוסף היום דיו"ט חוה"מ עשו מזה מנחה והקריבו
עם קומץ ולבונה זכה כמו ההלכות בקרבן מנחה, ושיירי המנחות
היה לכהנים, וכן בעומר סופרים עד חמישים יום, היום יום אחד
לעומר שניים לעומר וכו',

און דאס אזא אינטרסנטע ענין שישפרו כל יום על העומר, ולכאוי'
מה הענין והפשט שצריך את מס' ימי העומר שצריך לספור, מה
שאינו בכל המצוות, ועוד יש להבין למה דווקא נבחר עומר של
שעורים והרי חיטה חשובה יותר, ובהענין לספור חמישים יום
צריך לדעת מה הענין שהיה זה דווקא ממחרת השבת, למה לא
הקריבו מיד בלילה א' של פסח.

אלא בתורה יש פשטים עא"ס ולהקדמה מובא מצדיקים שמפסח
לשבועות זה כמו חוה"מ, והטעם הוא שזה חוה"מ, וכן ידוע
שביום א' דפסח ישראל יצאו ממצרים והיה זה בבחי' מתנת חנם
משערי טומאה ל-מ"ט ונ' שערי קדושה, ולמחרת לא היה להם
כבר מתנת חנם והיו צריכים לעמול ולהתייעץ מחדש בעצמם, עד
שכשיגיע חג שבועות יזכו לעבודתם שלהם לחזור לכל מדריגות
המ"ט ונ' שערי קדושה, וכל יום קירבו עצמם עוד ועוד כדי להגיע
למדריגות המ"ט והנ' שערי הקדושה, עד שאתא חג השבועות.

כיוצא בדבר מצינו כי ה' דיבר עם משה רבינו שילך ליהודים, ויאמר
אלוקים אל משה וכו' וזה לך האות כי אנכי שלחתך כו' תעבדון
את האלוקים על ההר הזה, הרבש"ע מקשר יציאת מצרים לקבלת
התורה, והם אמרו נלכה ונזבחה לה' אלוקינו, שלשת ימים
במדבר, וזה היה ההכנה לקבלת התורה כי זה היה כל התכלית
שיגיעו לקבלת התורה, היוצא לנו מכאן שפסח מיט שבועות זענען
געבינדן [מקושרים], וזה כיו"ט אחד, וזה הקשר בין פסח ושבועות
ששניהם מחוברים, הלכך הרבש"ע זיכה אותנו במצות העומר של
תחילת פסח שאם זה מקשרים עד שבועות, ממילא וכן מובא
מצדיקים שכל ימי הספירה היו תיקונים גדולים כדי שיתעלו
מדרגא לדרגא כל יום עד שיזכו בעבודתם להגיע למ"ט ונ' שע"ק,
"תספרו חמישים יום".

ממילא הרבש"ע נתן מצות ספיה"ע שזה מן החדש והוא ראשית
קצירך והוא התחדשות, וכל התחדשות זה מן החדש, שמלמד
אותנו שצריכים להתחדש מהתבואה החדשה, ועכשיו מקיימים

פניני קודש בענין ההכנה לחג השבועות ומעלת לימוד התורה ואהבת חברים *

ההכנה לחג השבועות היא גם ע"י לימוד התורה, אני זוכר מלפני ארבעים שנה כשהייתי אברך, הישיבה הי' אז בירושלים עיה"ק, ואני גרתי בבני ברק, כ"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל היה רגיל לשלוח אותי להיות משגיח, פ"א קודם שבועות ישבנו ושוחחנו והציע הרבי זיע"א דבני הישיבה יעשו תענית דיבור במשך שלשת ימי הגבלה, ואף אחד לא הצליח לעשות כן חוץ מאחד שהצליח כן לעשות. בכל אופן צריכים לעשות הכנה לשבועות ולמתן תורה ע"י פעולה מעשית, וכמ"ש הרמב"ן (ס' האמונה והבטחון פרק יט) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ (שיה"ש ב,

הכנה לשיבועות מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר רבינו הקוה"ט זיע"א

(ו) כשבא לאדם התעוררות לדבר טוב יניח תיכף להתעוררות תוך מעשה ואז יהי' קיום להתעוררות ולא יאבד.

איש את רעהו יעזורו בעבודת ה' אחד מיסודות העיקריים היא כשעוסקים ביחד בעבודת ה', אינו דומה חבורה שמתעסקים ביחד בעבודת וביראת שמים לאחד העוסק, וחוף מפשטות הענין דאיש את רעהו יעזורו כשעוסקים באחדות, הוא גם ענין של סגולה, יש עוד סייעתא דשמיא, הפירוש של חברותא היא שעוסקים ביחד מתוך אהבה ואחוה, כשנמצא החבר במצוקה רח"ל צריך כל אחד ואחד להרגיש בצער, כשתבירו צריך לעזרה יעזרוהו בין בגשמיות בין ברוחניות, צריכים להרגיש

הרגשותיו של חברו לא הרגש של דמיון שמשותף בצער רך הרגש אמיתי שירגיש באמת הרגשותיו של חברו, משל למה"ד כשכואב לאדם אבר אחד הוא מרגיש הכאב בכל הגוף, כמו"כ צריך להרגיש בצער של חברו, וכן לשמוח בשמחתו ולהרגיש שמחתו, שיותר קשה להרגיש שמחתו של חברו מלהרגיש בצער של חברו.

כ"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל (מרן הרמ"מ) היה רגיל על לשונו תמיד לומר: "גמרא מיט רש"י איז די בעסטע חסידישער ספר, די בעסטע מוסר ספר". והי אומר בשם הרה"ק בעל בית אהרן מקארלין זיע"א, גמרא לשון גומרי (בית אהרן קמה), ששורף כל הרע בין ברוחניות בין בגשמיות, כ"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל היה כסדר רגיל לדבר ולעורר "גמרא מיט יראת שמים", וכן היה דרכו למכור שיריים תמורת דפי גמרא.

שיחת קודש לפרשת בה"ב

בפרשה פר' בהר בתחילת הפרשה "וידבר ה' אל משה בהר סיני" וכידוע בתוה"ק יש פשטים עד אין סוף: ולכן יל"פ זה ע"ד אמרם ז"ל צדיקים נדמה להם היצו"ר כהר וממילא גם כאן יל"פ מוש"כ הר שרומז ליצו"ר וממילא שזהו פירוש הפסוק כאן "וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר", די הייליגע זיסע באשעפער אומר למשה רבינו עצות איך להיפטר מן היצו"ר שזהו בהר היינו שאם רוצים להיפטר מן היצו"ר שהוא הר אז העצה לזאת היא סיני שרומז לתוה"ק וכמ"כ במשנה אבות משה קיבל תורה מסיני שזה גם דרך וסיוע להפטר מהיצו"ר כאמרים ז"ל שאומר השי"ת לישראל בניו בראתי יצו"ר בראתי לו תורה תבלין, ולכן מכוח התורה יכולים להתגבר על היצו"ר ולהתפטר ממנו כליל, שזהו כאן בהר סיני כנ"ל שהעצה ליפטר מיצו"ר שדומה להר ע"י תורה שניתנה בסיני כנ"ל, ועוד בא להוסיף ולרמז ענין סיני כאן שהוא מורה על ענין של ענוה שהרי אי' בחז"ל שהוא היה מחזיק עצמו בעת שבא השי"ת ליתן תורה לעמו ישראל לקטן ושפל ובזמן ששאר ההרים סברו שהם ראויים שתנתן תוה"ק עליהם הוא הר סיני עמד בהשקט וענוה ולא דרש כמוהם שתנתן תוה"ק עליו שהוא היה אוהו את עצמו בענוה ושפלות רוח, וממילא אף כאן זהו הרמז בהר סיני שכנ"ל הפירוש שעל ידי תוה"ק שניתנה בסיני יפטרו מהיצו"ר שדומה להר ולכן שוב העצה ע"י סיני שאיך תזכו לתוה"ק שהיא תבלין ליצו"ר ע"י סיני על ידי ענוה כנ"ל כי ע"י ענוה ושפלות רוח יש להתורה קיום כאמרים ז"ל נמשלו דברי תורה למים מה מים טבעים שמונחים מקום גבוה והולכים למקום נמוך אף דברי תורה אינם מתקיימים אלא במי שדעתו שפלה והוא עניו ושפל רוח ושפל בלל, ומי שיש לו ענוה ושפלות רוח והוא עסוק בהתמדת התורה אז דייקא יש לזה קיום לתוה"ק וממשיך ומביא על עצמו גם השראת השכינה שזה גם בא ע"י ענוה כמ"כ לב נשבר ונדכא וכו' ואת דכא ושפל רוח אשכח ולכן ממילא שע"י אלו הדברים יכולים להיפטר מן ההר- היצו"ר.

וממילא שזהו נמי הרמז בהר סיני שיעז"ר דומה להר שהוא גאות והתרוממות ולכן העצה לזה ע"י סיני שהיה הר של ענוה ולא של גאות וזה זוכים ע"י תורה שניתנה בסיני שתורה לשמה מלבשת ענוה וזהו הרמזים שאמר השי"ת למשה בהר סיני דייקא וכנ"ל. נו, אנו נמצאים לא במרחק רב מחג יו"ט קודש שבועות. השי"ת יעזור שכולנו נפעל אלעם גוט וברו"ר יתקנו כולנו בתיקון השלם ויכינו לקבלת התורה ויעשה מאיתנו כלים ראויים לקבל תומ"צ בשלימות וברצון. ונוכה לשוב בתשובה באמת מאהבה וכולנו זאלן שטייגען בענוה ושפלות רוח ונהיה כולנו תלמידי חכמים בחי' שבח לה', ה' הוא הכל יכול וכוללם יחד ויה"ר שעד חג השבועות כולנו נוכה לקבל התורה ולעלות להצלח כי לה' המלוכה והוא כל יכול, און מגיט זיך נאר א דריי יכולים לזכות לבנין בית המקדש ותשועת ה' כהרף עין, און האבן געפילט אלעם גוט און שטייגען בכבוד חברים כיבוד ואהבת ישראל ואהבת התורה ואהבת ויראת ה', ונוכה לקיים נעשה ושמע בשמחת ושמירת קיום התומ"צ ואז יהא אס בהקתי תלכו - אם תעשו כל זאת ותהיו עסוקים בקיום כל המצוות הנ"ל ובכל הטוב הזה תזכו לנצח את כל העמלק ואז לא יחסר לכם כלום ותוכלו לזכות לכל הישועות כי כל העולם נברא בשביל התורה וישראל ובשביל התוה"ק וישומרי התורה ומצוות, השי"ת ירחם שכולנו זאלן שטייגען בקיום תומ"צ בהתמדת התורה וגמ"ח ומידות טובות מיט א גוטנע אדישע שמחה שטענדיג בגו"ר, שוין יעצ אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

שיחת קודש המשך מעמ' א'

העומר, ולשמוח בברכת הספירה, וכל התפילות שאומרים לאחמ"כ, הרבש"ע נתן לנו מתנת חינוך גדולה, ומצות ספיה"ע הוא תיקונים גדולים, לכן צריך לזכור את שמחת המצוות של ספירת העומר, ועם שמחת התיקונים של כל המצוות, וכמה צריך לחזור בתשובה ולשמוח ממצות ספירת העומר, ומכל התיקונים וכל התפילות.

הקב"ה יטהרנו ויקדשנו לקבלת התורה שנוכה לקיים את קיום התורה והמצוות, בשלימות וברצון כדבעי אויף א זיסן אופן אויף אייביג. ירחם המרחם ישמור המרחם עלי ועכ"י, כדאי זוהר שאומרים תיקון ליל שבועות "דמטא טהור האי יומא", שזה יהיה בחי' טהור, המרומז על ז' נקיים, שנוכה להגיע ליום השבועות בטהרה, "שבע שבתות תמימות תהינה" שנוכה להגיע ליו"ט ק' שבועות בבחי' טהור.

הקב"ה יעזור ברו"ר ויקדשנו שנגיע ליום זה באמת, ויתן לנו מתנות חנים

עד אין סוף ויתקנו בכל התיקונים והתיקון השלם וברוב רחמנותו ישמח את כל השבירי לב ואת כל כלל ישראל, וישמור את כל כלל ישראל בכללות ופרטות בא"י ובכל מקום שהם, הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל, שהרי כתוב שקודם קבלת התורה לא היה חסר דבר לישראל והיו עשירי העולם שהשיגו מבית הים וכו', והבריא כל החולים בבריאות השלימות קודם מ"ת, ופסקה זוהמת, והגיעו לגרויסע תיקונים כאדה"ר קודם החטא שאין לנו השגה, והיו בבחי' המדריגות הגבוהים.

והזמנים של הגרויסע עת רצון של אז מתעוררים בכל שנה ושנה בזמן הזה, כשמגיע יו"ט ק' שבועות נתעורר עת רצון שהיה בקבלת התורה בימים ההם, ומתעוררים המדריגות והישועות, ונשפע בזמן הזה שיהיו שטייגן שיוכלו לזכות לנעשה ונשמע לקבלת התורה כמו שצריך.

הרבש"ע ברוב רחמנותו ירומם אותנו מדרגא לדרגא והוא יכין אותנו ויתן לנו מתנת חנים עא"ס, שנוכה כולנו לקיים נעשה ונשמע ולקיים את כל התורה והמצוות בשלימות וברצון.

ה' ברו"ר ידבקנו בדביקות כביכול בו עצמו, ובצדיקי אמת בני הבורא כל עולמים, כביכול בנים אתם לה"א, ויאמינו בה' ומשה עבדו, הרבש"ע בגודל רחמנותו יתן לנו השמחה שלימה והגאולה שלימה ואת בנין בית המקדש אויף א זיסן אופן אויף אייביג.

וכן מובא בסה"ק יסוד ושורש העבודה שמדבר בענין ספיה"ע מהזוהר והאריז"ל על תיקונים עליונים וגדולים ואוצרות רבים שהולכים בעולמות העליונים, הוא מדבר בפשטות על מצוות החביבות ואינו נכנס לסודות וכוונות, שכל אחד יכול להאזין להם ולהבין, שהיה ב' יסושה"ע בוער כאש בקיום המצוות.

מספרים על כ"ק מרן אדמו"ר אדמו"ר רביה"ק הרמ"מ זיע"א וי ער האט גאקאכט וי א קעכיל [בער בקדירה רותחת] און אלע תורה ומצוות, והוא היה בוער באש קודש, שיש הרבה תיקונים באנא בכוח ורבש"ע וע"י תיקוני ספיה"ע יכולים לזכות לבנין ביהמ"ק ולהיות התיקון השלם, כל מילה מהתפילות והקפיתלך תהילים הוא תיקונים גדולים שאין לנו ולא יהיה לנו השגות, ואנו צריכים לזכות לאלו התיקונים ואטהר ואתקדש בקדושה של מעלה וכו' עד הסוף.... שמבקשים שנוכה לתיקון השלם, והוא מצוה חביבה עד מאוד, ויכולים להתקדש ולהטהר כל יום שאין לנו השגה. **ממילא** צריכים לזכור ולהיות שמחים בשמחת הברכות והתפילות שאומרים לאחר הספיה"ע, צריך לספור ספירת

על הצדיקים

מבחר עובדות פלאיות על שפלות רוחו מידותיו וענוותנותו של הרה"ק רבי שלומ'קה מזוועהיל זי"ע לרגל יומא דהילולא כ"ו אייר (תש"ה)

הכנסת אורחים של הרה"ק רבי שלומ'קה מזוועהיל היתה מופלאה. את דלת הבית בו התגורר, הקיים עד עצם היום הזה בשכונת 'בית ישראל', מעולם לא היו נועלים, ולו מהסיבה הפשוטה שלא הותקן בה כלל מנעול...

הרבי זי"ע מעולם לא הרגיש שהוא 'בעל הבית', בכלל לא הכיר שיש משהו בעולם הזה ששייך לו, כל מי שחפץ היה בכך יכול היה להיכנס לביתו, לשבת ולאכול כאוות נפשו מתוך מה שהיה שם. גם נשים באו. כל מי שרצתה, יכולה היתה לבוא ולשבת בבית. אפילו אשה שזרקו אותה מביתה באה עם צרותיה ועם ילדיה והתגוררה שם.

שח הגאון המשפיע רבי גמליאל רבינוביץ שליט"א: ידוע ומפורסם גודל שפלות רוחו התבטלותו של הרה"ק רבי שלמה מזוועהיל זי"ע בפני כל נברא. בתוך ביתו היו תמיד חתולים מסתובבים כבשטח הפקר, והיה בעצמו דואג לכל מזונם.

סיפר לי משמשו רבי אלי' ראטה ז"ל, שפעם אחת בהיות הרבי צוק"ל שוכב במיטתו, ביקש ממנו להגיש לפניו את הספר שהיה רגיל ללמוד בו לפני השינה. התפלא רבי אלי' על הבקשה, מה יום מיומיי שהרבי מבקש ממני להגיש לפניו הספר, והרי בכל יום הוא נוטל בעצמו. כי מנהגו היה שדבר שיכול היה לעשות בעצמו לא ביקש מאחרים.

כשהבחין הרבי בפליאתו הרים מעט את השמיכה והראה לו שיש שם בקצה המיטה חתולה שישנה, ואם יקום בעצמו מן המיטה היא עלולה להתעורר ויגרם לה צער. ורחמיו על כל מעשיו כתיב, ולכן מבקש ממנו להגיש לו את הספר. **סועדים** רבים הסבו לשולחנו. סיפר נכדו הרה"ח ר' שמואל מרדכי מינץ ז"ל: אני זוכר את הרבנית שואלת בערב שבת בשנינות עדינה: "א פערטל אויף אכט, אדער א פערטל אויף צעהן?" - כשהכוונה לכמה צריכים לחלק את רבע העוף, האם רבע יספיק לשמונה סועדים או לעשרה...

עוד סיפר רבי שמואל מרדכי: בימי ילדותי התלוויתי פעמים רבות בשבת בבוקר לאבי [הרה"ח ר' מתתיהו ז"ל] כשהיה הולך לסבא הרבי מזוועהיל לומר לו גוט שבת. הסבא ישב בשולחן והסבתא גיטל אמרה לרבי: "האנשים שיושבים כאן אצלך בשולחן ואוכלים, יש להם יותר כסף ממך..." כמו אזני שמעתי שהרבי התכופף או ולחש על אזני אבי: "הכנסת אורחים איננה קשורה לעניים דווקא. היא נוהגת בעשירים כמו בעניים".

בחרים שלמדו ביישיבות בירושלים היו אוכלים רשמית על שולחנו. סיפר הרה"ח ר' אברהם רוזנוסר ז"ל: אני הייתי ישן ומתארח אצל הרה"ק ר' שלומ'קה. פעם תחב לירי מטבע שאקנה חבילת סוכר ואביא במתנה לרבנית. כאשר הבאתי לה את 'התשורה', שמחה ואמרה: "כולם אוכלים ונהנים פה, ואף אחד לא חושב שמן הראוי

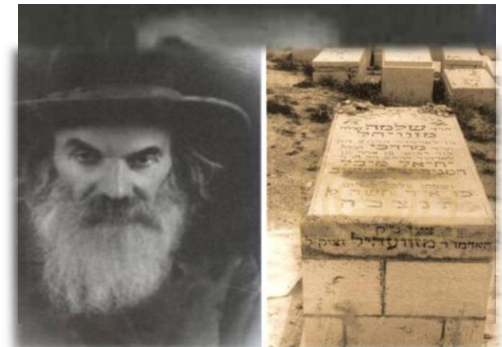
להביא משהו, מלבד בחור בר דעת זה!". **מעשה** בבחור מיישיבת חברון שהיה ישן איזה תקופה בביתו של הרה"ק רבי שלומ'קה מזוועהיל, בלילה קודם שכבו על משכבו ביקש מרבי שלומ'קה שיעירנו למחרת היום בשעה שש בבוקר, אך הרבי אמר לו שלא יוכל להעירו באותה שעה, למחרת היום משהקיץ הבחור הבחין שהרבי כבר עסוק זה מכבר על התורה על העבודה.

משפנה יום שוב פנה הבחור וביקש מעמו שיקיצו משנתו למחרת היום, אך גם עתה מיהא אותו צדיק ואמר שלא יוכל למלא אחר בקשתו זו, למחר הבין הבחור שלא מקרה הוא, אלא הרבי אכן משכים קום זמן ארוך לפני השעה שש, ובכלל הסתפק האם הוא עולה על יצעו וממכל מקום איננו מסכים להקיצו משנתו,

לעת ערב חזר הבחור וביקש בשלישית את הרבי שיקיצו ושוב סירב הרבי, שאלו הבחור, מדוע אין הרבי מסכים להעירני שאקום לעבודת הבורא. מיד נתן לו רבי שלומ'קה מעות, ואמר לו, הא לך מעות, וקנה בהם שעון מעורר, אך אני איני מסוגל להעיר יהודי משנתו, כי אף שלאחר הקימה נהנה המתעורר והריהו גם מכיר טובה למי שהקיצו, מכל מקום ברגע הראשון שהינו מתעורר משנת ישרים - מצטער הוא על כך, ואיני מסוגל לצער אחד מישראל.

ולדידן, לא באנו לומר שלא להיטיב למי שביקש מאתנו לעוררו משנתו, אבל די בהערה זו ללמדנו להיזהר עד קצה היכולת למנוע כל צער מכל בר ישראל בכל אופן שהוא.

באותה מידה היה נזהר הרה"ק ביותר בכבודו של כל אדם מישראל, והכל כלא נחשב אצלו בהגיעו לענין ולזול בכבודו של בן ישראל, ורבו העובדות על כך.

מעשה שהיה בימי 'ראש השנה', שאחד האברכים מאנשי הרה"ק לא בא כלל לבית המדרש - לתפילות היום, רק לתקיעות, לאחר ששהה משך כל היום אצל יהודי חולה ששהה בבית החולים והוזקק לסעוד בו ולתמוכו, ורק אל התקיעות יצא מבית החולים וחזר מיד. ויען רבי שלומ'קה ויאמר 'אברך זה מבני עולם הבא הוא'.

נפלאות מסופר על מידותיו של רבי שלומ'קה בבין אדם לחברו ואהבת ישראל.

ידוע דבר המעשה שפעם באה אשה מחוץ לירושלים להיות כ'אורחת' ללילה אחד בביתו של רבי שלומ'קה (היא ובנה), ומלילה אחד נמשך שהותה לשבוע, לחודש לשנה ועוד שנים

רבות. ויהי היום כשהגיע הרבי לשנותיו המאוחרות הוצרכו לבנות עבורו בית הכסא נוסף בחצר הבית, הבנייה אמורה הייתה להקים קול רעש, ע"כ הקדימה אותה אורחת - בעה"ב, והקימה קול זעקה שאיננה נותנת את הסכמתה לבנות בית הכסא בשום פנים ואופן, כי הדבר מפריע לה ולשלוותה.

משהגיעו הדברים לפני הרבי נענה ואמר - 'היא צודקת', אם הדבר מפריע לה אסור לבנות כנגד רצונה. ושמו תחשוב כי ר' שלומ'קה ראה בזה מצוה של עזרה לדל ואביון, הסכת ושמע, ביום מן הימים באה האשה לפני הרבי ו'הזכירה' את עצמה, כי הדירות אשר תחת בעלותה בעיר תל אביב עומדים זמן מה ריקניות משוכרים - ומבקשת שיפעל נא הרבי שתמצא במהרה שוכרים לדירתה, כי כל יום שעובר הפסד ממון הוא... בוא וראה עד היכן טוהר המידות מגעת. ואף אמנם שאלו המדרגות גבוהות עד מאד, מ"מ יש לנו ללמוד מכאן להבליג ולהיות מעביר על מידותיו.

אחרי נישואיו של הרה"ק רבי שלמה מזוועהיל זי"ע בהיותו כבן י"ד שנה היה סמוך על שלחן אביו הרה"ק רבי מרדכי מזוועהיל זי"ע, והיה אביו נותן מיד יום ביומו לרבנית של רבי שלומ'קה סכום כסף קצוב כדי מחייתם.

יום אחד חשב רבי שלומ'קה לעצמו, הרי כל יהודי צריך להאמין בהש"ת שהוא זן ומפרנס לכל, אם כן אף להיות 'סמוך' על שולחן אבי איננו מן הראוי, וגמר בלבו שמהיום והלאה לא יקח עוד מעות מאביו, כי בוודאי ישלח לו הקב"ה מזון מידו הרחב והמלאה, והודיע לרבנית שמהיום תחל מליכת לבית אביו לקחת את מתנת הקצובה. והנה, עברו הימים ולא היה לחם לאכול בבית, חשב רבי שלומ'קה לעצמו, שמה אינו מתנהג כשורה במה שאינו נוטל המטבעות מאביו, שהרי אף מה שקיבל מיד אביו אינו מ'קצבת' אביו, אלא הקב"ה קצב לו כן, ואם הקב"ה הוא ה'קצוב' לכל, מי התיר לו להתערב בעולמו של הקב"ה ולהחליט ממי יקבל מזון.

ומי התיר לו למנוע עצמו מלקבלו, ע"כ חזר בו וציווה לרבנית שתחזור לילך אל בית אביו דבר יום ביומו כדי לקבל את הסכום הקצוב לקנות בהם מזונותיהם, משנכנסה הרבנית אמר לה רבי מרדכי, רואה אני שלא הייתם כאן במשך כל שבוע העבר ע"כ אנניק לכם היום רובל (שלם) כדי פרנסת שבוע ימים. באותה שעה באו שני חסידים בעלי פרנסה לקבל את פני הרה"ק רבי מרדכי מזוועהיל זי"ע, בצאתם מן הקודש נכנסו גם אל בנו של הרבי שזה עתה נישא, ושוחחו עמו על דא ועל הא, ואף בירכו אותו בברכת 'מזל טוב' לרגל השמחה השרויה במעונו, ובתוך כך הוציא אחד מהם רובל כסף מכיסו, והבין רבי שלומ'קה שהלה רוצה להעניקו לו 'כדורון דרשה' לכבוד נישואיו, אלא שבמשך שיהיה חיה הלה מעביר את הרובל מיד ליד הלקח ושוב ומשפנה ללכת 'שכח' והניח את הרובל בכיסו, ונפרד ממנו לשלום. אדהכי והכי חזרה הרבנית ע"ה מבית אביו כשהרובל בידה... או אז אמר רבי שלומ'קה, שהראו לו מן השמים 'הנה, הרי שלך לפניך', הרובל היה מוכן עבורך מן השמים, ואילו לא שבת לשלוח את הרבנית היית מקבל את הרובל מיד החסיד שישב בביתך, וכבר הוציא את הרובל והחזיקו בידו לתיתו לך, אך בו ברגע שהרבנית קיבלה

המשך בעמ' ד'

הילולא דצדיקא

כ"ד אייר - רבי יצחק ב"ר ישראל איסר הכהן פייגנבוים רבה של ווארשא (תרי"א)
כ"ה אייר - רבי אליעזר צבי סאפרין מקאמירנא ב"ר יצחק אייזיק יהודה יחיאל (תרנ"ה)
כ"ז אייר - נעק"ש רבי ישראל שלום יוסף ב"ר חיים ב' נפש ישי מאנטוניה הי"ד (תש"ד)
כ"ח אייר - רבי בנימין מנדלסון ב"ר מנחם רבה של קוממיות מקים עולה של שמיטה (תשל"ט)
כ"ט אייר - רבי אהרן שאול ב"ר יצחק הלוי האגער ב' בנין שאול (תקמ"ה)
כ"ט אייר - רבי יעקב ב"ר יעקב משה לורברבוים ב' תניבות המשפט ועוד (תקצ"ב)
כ"ט אייר - רבי חיים ב"ר מנחם מנדל מקוסוב ב' תורת חיים (תר"ד)
כ"ט אייר - רבי אברהם יהושע העשיל טווערסקי ממאלין - ראדומישל הי"ד ב"ר גדלי' (תרע"ט)
כ"ט אייר - רבי אליעזר צבי ב"ר יצחק אייזיק מקאמירנא ב' אור עיניים ועוד (תרנ"ח)
כ"ט אייר - רבי חיים ב"ר אברהם זקן חורי, רבה של גאבס וב' (תשי"ז)
כ"ט אייר - רבינו סעדיה ב"ר יוסף גאון (ה' תש"ב)
כ"ט אייר - רבי משה חיים לוצאטו ב"ר יעקב חי הרמח"ל ב' מסילת ישרים (ה' תק"י)

כ"ז אייר - רבי יצחק ב"ר חיים מזוואלז'ין (תרי"א)
כ"ז אייר - רבי מרדכי יוסף טווערסקי ב"ר דוד מזוואלז'ין (תרפ"ט)
כ"ז אייר - רבי שמואל אליהו מזוואלז'ין ב"ר יהוה'אל מקו'מיר (תרמ"ח)
כ"ז אייר - רבי שלמה ב"ר מרדכי מזוועהיל [רבי שלומ'קה מזוועהיל] (תש"ה)
כ"ז אייר - רבי שלמה זלמן מקאפוסט ב' מנחם אבות ב"ר מנחם מנדל מליובאוויטש (תר"ס)
כ"ז אייר - נעק"ש רבי אליעזר זאב ב"ר מאיר מקעטשיטין ב' דב"י מאיר (תר"י)
כ"ז אייר - רבי צבי הירש ורבי יהודה פריעדלאנדער הי"ד ב"ר חיים מליסקא (תש"ד)
כ"ז אייר - רבי ירחמיאל יהודה מאיר ב"ר שמעון שלום מאמשיניב (תשל"ז)
כ"ז אייר - שמואל הנביא בן אלקנה וחנה (ב' תתמ"ב)
כ"ז אייר - רבי יעקב לייב מקוואל ב"ר אברהם מטיטסק (תער"ב)
כ"ז אייר - רבי יצחק בעל החוטם ב"ר יוסף מקורביל ב' הסמ"ק (ה' מ)
כ"ז אייר - שמואל הנביא בן אלקנה (י"א בכ"ח אייר) (ב"א תתמ"ב)
כ"ז אייר - רבי מאיר ב"ר אהרן - לייב מפרמישלאן ב' דב"י מאיר (תר"י)
כ"ז אייר - רבי מנשה טייטלבוים ב"ר נחום צבי מדארהביטש (תרס"ה)
כ"ז אייר - רבי מנחם מענדל האגער אב"ד בארשא הי"ד בר פנחס (תש"ד)
כ"ז אייר - נעק"ש רבי שמואל שלמה ב"ר מרדכי יוסף אלעזר לייב מראדוין הי"ד (תש"ב)
כ"ז אייר - רבי אליעזר דוד ב"ר עמרם גרינוואלד ב' קרן לדוד (תרפ"ח)
כ"ז אייר - רבי אהרן יחיאל מנדבורנא - צפת ב"ר דוד מנביא (תש"ט)
כ"ז אייר - רבי מרדכי ב"ר שלמה דב שפירא מקאמינקא - קורין (תש"י)

מלעלוב: "אכן הדין עמו, כי אם מספרים מקדושת הצדיקים, אזי מסירין ועוקרין מרכבת הטומאה ממקומה, ואם כן עוקרין להערל משורשו כי יש לו אחיזה ושורש בטומאה רח"ל, ועל כן הוא ציונה".

בשנה"ג: ומצאתי סימוכין לדברי קדוש זקנינו אלו בחומש היכל הברכה להנה"ק מקאמארא זי"ע [שמות דף רמ"ח, וזלש"ק]:

"לפיו סביב מעשה אורג" [שמות כ"ה, ל"ב] ראשי תבות הידוע. "תחרא יהיה לו לא יקרע" [שם כ"ה, ל"ב] ראשי תבות פלונית הידוע. וביניהם כפ"י, ראשי תבות: יתפרדו כל פועלי [תהלים צ"ב, ו]. "מעשה ארג" עולה מספר "צדיק", כי בסיפור של מעשה הצדיקים מכניעים אותו. והמילוי של "לפיו סביב מעשה ארג" עולה הוי"ה אלקים ע"ב אלקים ס"ג אלקים מ"ה אלקים ב"ן אלקים, להמתיק חמשה אלקים בהוי"ו, ובה מתישין כוחו ומסירין אותו.

המילוי של "תחרא יהיה לו לא יקרע" קס"א קס"א קנ"א קמ"ג, ובה מכריתין אותה".

מגדל דוד

המשך מעמ' א'

שידוכין בין הצדיקים

כשעשה הרה"ק רבי דוד מלעלוב נישואין לבנו הרה"ק רבי משה, שידך אותו עם בתו של הרב היהודי הקדוש מפארשיסחא זי"ע [הרבני רבקה רחל].

וגופא דעובדא הוה, שהיהודי הקדוש רצה מאד להשתדך עם רבי דוד, ולקחת את בנו הרה"ק רבי משה לו לחתן. אמר לו הרה"ק רבי דוד: והלא בני משה אינו למדן? ואמר לו היהודי הקדוש: על מנת כן. שוב אמר לו רבי דוד: והלא אינו יחסן? ענה לו היהודי: אפילו הכי ועל מנת כן. שוב אמר לו רבי דוד: הלא בוודאי תרצו שיקדש בטבעת של זהב טהור? אמר לו היהודי הקדוש: הן, ועל זה אינני

מוותר. [רבי דוד בעצמו לכתחילה רצה שיקדש בטבעת של כסף, אבל למעשה הוא נתרצה לדעת מחותנו היהודי הקדוש]. כשהגיע זמן החופה לא היתה שם טבעת של זהב בנמצא, ולא רצה היהודי הקדוש ללכת לחופה. היה שם אדם אחד ש"לא היה טיפש", והלך לאשתו וביקש ממנה את הטבעת של זהב שעל ידה, והלך ונתן אותה במתנה להחתן רבי משה'לי, והוא קידש בה את בת היהודי הקדוש לו לאשה. ואותו אדם מאז והלאה כבר לא היה חסר לו כל טוב במשך כל ימי חייו.

ונתן היהודי הקדוש את העטרה מהמלית שלו לחתנו הרה"ק רבי משה מלעלוב כדי לכסות בה כיסוי הינומא את ראש הכלה.

כשהגיע הזמן לילך לחופה, אמר היהודי הקדוש שלפלא בעיניו שאת אבותיו הוא כבר ראה, ואת אבות מחותנו הרה"ק רבי דוד עדיין לא ראה. נכתב בס"ד ע"י ידידנו היקר הרה"ח ר' מתתיהו בראנדווין שליט"א נכד לרבוה"ק.

על הצדיקים

המשך מעמ' ג'

בראש השנה, ואין הפרנסה באה לאדם על ידי ה'קונים' כי אם על ידי קונה שמים וארץ.

ואילו על הסיפורים שסיפרת על הצדיק - שהוציא פירות מעץ יבש, אולי כן ואולי לא - אבל ברור שמי שאינו מאמין בזה לא יקרא אפיקורס כלל וכלל (אלא יאמין שאפשר שהיה כזה מופת).

וכך אמר רבי שלומ'קה ליהודי, מדוע 'הפכת את היוצרות' - לסיפור הלז הינך מאמין ללא כל עוררין, והינך מספר זאת בדחילו ורחימו, אף שאינך מחויב להאמין בזה כל כך.

ולאידך, הינך זועק 'פלוני קיפח את פרנסתו', והרי טענה זו היא נגד ה'אמונה' הטהורה - שמחויב כל בר ישראל להאמין שהכל משמים, והכל בהשגחה, בואת 'אבדה האמונה נכרתה מפיהם' (ירמיה ז' כה), לא כך היא דרכה של תורה.

מרגלא בפומיה דהרה"ק רבי שלומ'קה, כור המבחן לבדוק האדם את עצמו האם הוא 'מאמין' באמת - בשעה שהוא נקלע לקשיים לידו וחשכה אופפתו, כי אם אינו בעל אמונה יזעף ויתאונן יומם ולילה על מצבו, אך המאמין יזעק מקירות לבו 'זה הדבר אשר ציווה ה', הריני מאמין שכל הבא עלי - מאבי שבשמים בא עלי - לטובה ולברכה, לישועה ולנחמה.

רגיל היה הרה"ק רבי שלומ'קה מזוועהיל זי"ע לומר שה'אלף - בית' (והוא משל אנשים לכנות דבר שאי אפשר להתחיל מבלעדיו, כמו שאותיות א' ב' הם ראשונה לאותיות) של היהודי הוא להתחיל באמונה תמימה, להאמין ש'הכל בידי שמים', ואין דבר הקורה עמו ועם אחרים אם לא על פי ציווי ה' בחשבון מדוקדק על כל פרט ופרט, ורמו לה בראשי תיבות, כי א"ב נטריקון של אמונה בי"חחון.

והעיקר שלא להקשות קושיות ויקבל כל הנעשה עמו באהבה ושמחה רבה, וכן אמרו חז"ל (ברכות י') חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה, ואמרו בגמרא

מאביך רובל, מיד שב הרובל האחר לכיסו של החסיד. פעם שאל יהודי בר אוריין את רבי שלומ'קה היות והציעו לו ללמוד עם תלמיד - להחכימו בתורה, תמורת תשלום הגון, ונפשו בשאלתו, מכיוון שלעת עתה יש לו די והותר מעות למחיה, ולא חסר לו מאומה, אולי מצד 'הלכות אמונה' ילמד עם התלמיד בלא לבקש תשלומי מעות על כך, שהרי הפרנסה היא מן השמים, ומאמין הוא שכשיצטרך למעות ימצאם לו הקב"ה.

ענהו רבי שלומ'קה ואמר לו, לא כך היא דרכה של תורה, כי הגע בעצמך אם יבוא אליך גדול הדור כדוגמת הרה"ק רבי אהרן מבעלזא ויעניק לך מטבע, וכי תעלה על דעתך לסרב ולומר לו אינני נצרך כעת למעות, הרי וודאי שתיקח זאת מידו בשמחה רבה על שזיכת לקבל מתנה וברכה מידו של צדיק הדור.

כיוצא בו ממש אין לך לדחות את מתנתו וברכתו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, וקח נא את המנחה אשר הובאת לך מן השמים, שהשפיע עליך אלוך ממומרים.

פעם בא יהודי אחד לפני הרה"ק רבי שלומ'קה מזוועהיל זי"ע והתאונן על פלוני שמושיג את גבולו, בפתחת חנות בסמוך לחנותו, ומעתה אפשר להשיג אצל רעהו כל מה שאפשר להשיג אצלו - ובוזה לקח הלה 'קונים' ממנו.

תוך כדי דיבור המשיך היהודי לספר, ששמע על צדיק אחד מתלמידי הבעש"ט שחתך פיסת עץ משולחנה, טבל אותה במים ויוצא פרח ויגמול שקדים - פירות ואילנות מבלבליים.

נענה הרבי ואמר לו, הנה, כל יהודי מחויב ב'אמונה', אלא שיש כמה וכמה דרגות באמונה, יש עניינים שמי שאינו מאמין בהם אמונה שלימה הרי הוא כופר ואפיקורוס, מאידך, יש עניינים שמותר לו לאדם להאמין בהם אבל אם אינו מאמין בהם לא ייחשב כאפיקורוס.

ובכן, מה שאמרת בראשית דברך - שפלוני משיג גבולך, תדע לך שמחשבות כגון דא - אפיקורסות גמורה הם, כי יהודי מחויב להאמין שיכל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד ראש השנה' (ביצה טז), ואי אפשר שפלוני יקח לו או ימעיט ממנו ממה שנכתב לו בספר

ולקבלתו בשמחה. וכבר נשאל הרה"ק רבי שלמה מזוועהיל זי"ע מאת יהודי אחד ששאלו במר נפשו, דנראים לו אלו הדברים כדברי תימה, דהרי החי 'בטוב ובנעימים' ולא קרהו אסון אינו צריך לברך, ורק הוא שאירעו אסון צריך לברך ולהודות לה'.

ענהו הרה"ק, כי בנהוג שבעולם כשאדם מתדפק על שערי בית ה'נדיב', והלה פותח דלתותיו ומבקש ושואל ממנו שטר של עשר דאלער, הרי זה סימן שברצון בעה"ב למסור לו מיד ליד שטר של עשרים דאלער, אלא שאין ברצונו לתת יותר מעשר דאלער לכן הוא מבקש ממנו שישב לו עשר מותך אלו העשרים.

ואם יבקש חמישים הרי הדבר מורה שהוא עומד למסור לו שטר של מאה דאלער וברצונו לתת לו רק חמישים, לכן הוא מבקש מעמו חמישים בעד שטר המאה.

המשיך ר' שלומ'קה שכן הדבר בענייננו, אם הקב"ה לקח מעמו את קרובו היקר כל כך, הרי זה מורה כי טובה רבה וגדולה עתידה לבוא עלינו.

על כן דייקא עליו להודות ולא חבירו, כי רק הוא עומד לקבל בזו העת שפע רב מן השמים, ואילו מרעהו לא דיברו כלל בשמים. הוסיף ר' שלומ'קה שזה המקבץ נדבות כשמבקשים ממנו 'חמישים' מיד הוא מתמלא שמחה והנאה (אף שעדיין לא קיבל מאומה לידה, כי יודע הוא שעתה עומד הוא לקבל שטר של מאה. כך על האדם 'לברך בשמחה' כי כבר רואה הוא בעין האמונה שעתיד לקבל רוב טובה. וישיב"א

כסא דברכתא ומלא חפני טיבותא
נשגב בזה למעלת כבוד הרה"ח"א, פרי עץ חיים, אוצר כל כלי חמדה, **המשפיע מורינו ובי נחמן בידרמן שליט"א**
בן כ"ק מרן אדמו"ר רבינו הקדוש זי"ע
לרגל שמחת הולדת והכנסתו בבשאלת"ה לנכדו
בן לחתנו החשוב הרה"ח ר' **משה'ל וזשא שווערסקי שליט"א** בשעתומו"צ
יה"ר שיזכה לנחת ושמחה וזרחתו הדעת ממנו ומכל יוצ"ה לתפארת בית אבוק"ק וכל בית ישראל, ואך טוב וחסד ירדפכם כל ימי חייכם אמן.

ברכת מול טוב לידידנו היקרים מחשובי א"ש
הרה"ח ר' חיים באכנער שליט"א - בארא פארק
ולבנו הרה"ח ר' בן ציון יעקב באכנער שליט"א - בארא פארק
לרגל שמחת הכנס הנכד - הבן לעול תומ"צ בשעתומו"צ
יהי רצון שיוזכו לרוב נחת וטובע שמחות וכט"ס

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלוי לזיכוי הרבים

מולא טבא וגדיא יאה
מעומקא דליבא לקדם מעלת פרי עץ חיים, מרביץ תורה ויראה טהורה, אוצר כלי חמדה, הדב"ב כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע, א"ה ה'ה' הגה"צ מוה"ר **של' טופר שליט"א** ואש מולא אברכים "אור מנחם" לעלוב ולבנו ידידנו האביר היקר והמפאיר, הרה"ג ר' **דוד שמעון אורן טופר שליט"א**
לרגל שמחת הולדת הנכד - הבן בשעתומו"צ
יהי רצון שיוזכו לרוב נחת מכל יוצ"ה, ומשמחה זו יושפע תמיד שמחות באחיהם מתוך בריית גופא ונחורא מעליא, לתפארת המשפחה הרוממה.

הרה"ח ר' **משה זאב לב שליט"א**
לרגל שמחת ההלאקה באת"ק מירון לזינו נכד לבנו ידידנו היקר והנעלה
ה'ה' הרה"ח ר' **אורי'לב שליט"א** - ביתר

לעילוי נשמות הרה"ח ר' ישראל יודא ב"ר יוסף ז"ל נלב"ע ב"ד אייר תשס"ט ת נ צ ב ה	לעילוי נשמות האשה החשובה מרת נעמה ע"ה בת ב' דוד ז"ל נפטרה ב"ד אייר תשנ"ו ת נ צ ב ה	לעילוי נשמות האשה החשובה מרת נעמה ע"ה בת ב' דוד ז"ל נפטרה ב"ד אייר תשנ"ו ת נ צ ב ה	לעילוי נשמות האשה החשובה מרת נעמה ע"ה בת ב' דוד ז"ל נפטרה ב"ד אייר תשנ"ו ת נ צ ב ה
---	---	---	---